

Acceptuję
Flom

Białystok, 11.05.2023r.

Prof. dr hab. n. med. Napoleon Waszkiewicz

Klinika Psychiatrii

Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

Recenzja pracy doktorskiej Michała Piotrkowicza pt. „Wpływ psychoterapii na obwodowe markery neuroplastyczności”.

Promotor: Prof. dr hab. n. med. Agata Szulc

Rozprawa doktorska lek. Michała Piotrkowicza dotyczy oceny wpływu psychoterapii na obwodowe markery neuroplastyczności.

Jak pokazują dane naukowo-epidemiologiczne liczba osób cierpiących na różnego rodzaju zaburzenia psychiczne wzrasta, co łączy się także z coraz większym zapotrzebowaniem na odpowiednią ich diagnostykę, leczenie oraz psychoterapię. Najbardziej rozpowszechnione nurty psychoterapii to psychoterapia psychoanalityczna, psychodynamiczna, behawioralno-poznawcza, humanistyczno-egzystencjalna oraz systemowa. Mimo tego, iż psychoterapia jest coraz bardziej rozpowszechnioną metodą leczenia, nadal istnieje wiele wątpliwości dotyczących skuteczności niektórych jej nurtów w odniesieniu do różnych zaburzeń. W związku z tym istnieje także potrzeba sprawdzania i ewentualnego potwierdzania skuteczności

metod psychoterapeutycznych. Powyższe pokazują, że temat podjęty przez doktoranta jest niezwykle istotny.

Praca liczy 107 stron, 5 tabel, 16 rycin, streszczenie w języku polskim i angielskim, piśmiennictwo oraz aneks z dokładnie przedstawioną metodologią. Wstęp pracy jest jasny, zwięzły i uporządkowany; przedstawia definicję, znaczenie głównych nurtów psychoterapii, mechanizmy działania, stan wiedzy odnośnie wpływu psychoterapii na neuroplastyczność i zmiany w funkcjonowaniu szlaku kinureninowego w ośrodkowym układzie nerwowym.

Celem głównym pracy była eksploracja powiązania psychoterapii ze zmianą stężenia BDNF i metabolitów szlaku kinureninowego, jak również ocena ich wartości jako predyktorów wyników takiego leczenia.

„Materiał i metody” lek. Michał Piotrkowicz opisał satysfakcjonująco, uzupełniając opis tabelarycznie i rycinami, które są klarowne. Osobami badanymi było 33 pacjentów Pododdziału Leczenia Nerwic Oddziału Dziennego Psychiatrycznego w Mazowieckim Specjalistycznym Centrum Zdrowia im. Prof. Jana Mazurkiewicza, zakwalifikowanych do udziału w badaniu. Byli oni następnie poddawani badaniu kwestionariuszem SCL-27 celem oceny objawów psychopatologicznych, kwestionariuszem RFQ celem oceny zdolności do mentalizacji, a także pobraniu krwi na początku pobytu i po 12 tygodniach terapii, aby oznaczyć stężenia BDNF, kinureniny oraz tryptofanu.

Autor zaprezentował wszystkie otrzymane wyniki dosyć dokładnie, posługując się adekwatnymi tabelami i rycinami. Niewielkim mankamentem pracy jest brak oznaczeń istotności różnic między grupami na rycinach, co spowalnia nieco proces analizy danych przez czytającego. Autor w dyskusji skonfrontował uzyskane wyniki z wynikami innych autorów w sposób dojrzały i szczegółowy, posługując się bogatą oraz aktualną literaturą. Podkreślić należy fakt, iż opisywane badanie jest pierwszym,

w którym badano związek psychoterapii psychodynamicznej z wyżej wymienionymi związkami biochemicznymi.

Lek. Michał Piotrkowicz na podstawie wyników przedstawił następujące wnioski:

- nie ma potwierdzenia hipoteza o zmianie stężenia BDNF w przebiegu psychoterapii,
- w przebiegu psychoterapii następuje zmniejszenie aktywności szlaku kinureninowego, wyrażone redukcją stężenia kinureniny i stosunku stężeń kinureniny do tryptofanu,
- wyższe stężenie BDNF jest predyktorem skuteczności psychoterapii m.in. poprawy w zakresie objawów depresji i agorafobii, a także wzrostu zdolności do mentalizacji,
- nie ma potwierdzenia hipoteza o predykcyjnym znaczeniu stężenia kinureniny dla wyników psychoterapii
- nie ma także potwierdzenia hipoteza o związku stężenia BDNF z ryzykiem przedwczesnego zakończenia psychoterapii; natomiast pacjenci, którzy zakończyli przedwcześnie psychoterapię charakteryzowali się wyższymi wynikami w skali agorafobii i tendencją do nawiązywania słabszego sojuszu terapeutycznego.

Nieliczne uwagi do pracy zostały dokonane z obowiązku recenzowania i nie mają kardynalnego wpływu na całościową ocenę rozprawy doktorskiej.

Podsumowując, badania podjęte przez lek. Michała Piotrkowicza znajdują pełne uzasadnienie, zostały zaplanowane i przeprowadzone w sposób prawidłowy.

Rozprawa doktorska lek. Michała Piotrkowicza stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, doktorant wykazał się wiedzą teoretyczną w dyscyplinie oraz posiada umiejętności samodzielnego prowadzenia badań naukowych; tym samym

rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art. 13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.) w związku z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018r., prawa o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018r. poz. 1669 z późn. zm.) i spełnia wszystkie wymagania stawiane pracom promocyjnym na stopień doktora.

W związku z tym, zwracam się z wnioskiem do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o **dopuszczenie** lek. Michała Piotrkowicza do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Napoleon Waszkiewicz
Prof. dr hab. n. med. Napoleon Waszkiewicz
lekarz medycyny
specjalista psychiatra
1754124

